

Izhaja vsak ponedeljek in četrtek po pooldne.
Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četr leta 4 L. Za iznosstvo celo leto 85 L.
Na naročila brez dovoljane naročnine se ne moremo oskrbiti.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle

Štev. 38

GORIŠKA STRAŽA

V Gorici, v četrtek 15. maja 1924.

Let. VII.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasit se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej.
List izdaja konzorcij GORIŠKE STRAŽE Tisk. Juch v Gorici via Morelli 16. Uprava in uredništvo Mameli s prej Šcuolek.

Tak narod bo vztrajal.

Zadnjič smo pokazali našim čitateljem, da je narodno izdajstvo le posledica neznačajnosti v zasebnem življenju. Kdor je kot človek brezvesten in nemoralen, o tem ne veš nikoli, ali ne postane prej ali slej tudi v narodnem oziru brezvesten in preskoči v tabor nasprotnikov.

Zato je pravo in resnično narodno delo le tisto, ki si postavi analogo, ljudstvo VZGJATI, ga duševno in moralno dvigniti tako visoko, da postanejo slučaji breznačajnega odpadništva skoro nemogoči.

Vzgoja mora biti premišljena in sistematična, prešiniti mora vse življenje naroda, priti mora v njegove družine, v društva, v občino in deželo, prekvasti in proroditi mora ljudstvo do temeljev.

To je edino prava dalekovidna narodna politika na tei zemlji, ob njej se pa tudi ločijo duhovi na Primorskem. Del naših rojakov je nam nasproten in ugovarja: »Čemu govorite neprestano o krščanski vzgoji in silite s takimi stvarmi v javnost? Prva naša naloga je borba za naše narodne pravice, vse drugo pustimo pri miru. Kdor podpira v javnosti potrebo krščanske vzgoje ljudstva, ta ovira narodne obrambe boj primorskih Slovencev. Moralna in duševna povzdiga naroda je zadeva, ki politika ne sme prav nič brigati, zakaj on ima važnejše in večje naloge.«

Odkrito izjavljamo, da se z nimi ne strinjam.

Oni misijo, da je moralna povzdiga našega naroda čisto privatna in postranska zadeva, katero moramo prepustiti ženskam in duhovnikom, mi smo pa mnenja, da je moralna kultura slovenskega ljudstva eno največjih in najvažejših vprašanj našega naravnega obstanka, in da mora vsled tega prav krvavo zanimati tudi politika.

Kar je zanje brezpomembno, je za nas važno, kar je njim majhno je nam veliko, kar oni omalovažujejo in podcenjujo, to je za nas si lovito resna, globoka in velika zadeva, od katere je odvisna narodna bodočnost našega ljudstva.

Lahko je prepričati naše ljudi, da so Slovenci in da morajo Slovenci ostati, toda mi vas vprašamo: kako boste dali ljudstvu moralno MOĆ, da bo ostalo zvesto in značajno do konca, da bo vztrajalo v vseh viharjih, da bo stalo trdno ko skala v dneh preizkušnje? Ni drugačna sredstva ko poštena in temeljita moralna vzgoja, ki naj prešine vse privatno in javno življenje naroda.

To je globoka vera, ki preverja naše javno delo. Iz ljubezni do naroda bomo korakali na začrtani poti dalje, vabili bomo vse, ki so dobre volje na pomoč, plašili pa se ne bomo pri tem nobenih očitkov, nobenih ovir in težav, ki bi prihajale iz slovenskega tabora.

Kar človek spozna za pravo in pošteno to mora vršiti ogumno in srčno, trdno verujot v zmago svoje ideje.

Kaj se godi po svetu?

Volilna borba, ki se je yršila pretekelo nedeljo na Francoskem, je končala s strašnim pol-milion Poincarejeve politike. »Narodni blok«, kateremu je načeljeval predsednik francoske vlade, je bil tako potolčen in razmesarjen, kakor malokatera politična skupina v Evropi po svetovni vojni. Poincaré jeva večina je zgubila več ko 160 poslancev in leži danes strta na tleh. Cela vrsta bivših ministrov in voditeljev nacionalistov je padla in se ne vrne več v parlament.

Poincaré bo odstopil 1. junija in izreci vlado svojim nasprotnikom. Francosko ljudstvo se ni dalo emamiti in preslepi od izida nemških volitev, ampak je brez omahanja šlo v boj proti militaristični politiki Poincareja in jo zrušilo. »Francizi bi se moraliti posnesi,« — pravi grof Sforza — »da so sinovi dece, ki je pokazala toliko polihjeno zrelosti, da se ni dala prav nič vplivati od zmage nemškega nacionalizma.«

In res! Poraz Poincareja je tem hujši, ker se je zvršil kljub izidu nemških volitev in zato je vzbudil njegov padec globok vtis v vsej Evropi.

Zmaga francoske demokracije.

S porazom Poincareja je obsodil iranc narod politiko železne pesti preti Nemčiji, obsodil je zasedbo Perurja, obsodil blazni militarizem, obsodil nedemokratično in nasiško politiko, ki je osovrizala Francijo v svetu, obsodil protidejavsko politiko na znotraj. Mozje, ki se v nedeljo premagali Poincareja, so zastopniki in glasniki francoske demokracije in zato pomeni njih zmaga velik uspeh demokratične misli Evrope. Največjo zmago so odnesli iz volitev zmeni socialisti, ki so poskodili od 50 poslancev na 162, radikalci ter radikalni-socialisti, katerih število se je zvišalo od 83 na 151. Komunisti so imeli v bivšem parlamentu 18 poslancev, danes jih bodo imeli 30.

Kakšen prevrat pomenijo te volitve v francoski politiki, se vidi najboljše v tem, da je bil izvoljen za poslanca novi minister Malvy, kateroga je pred par leti obseglo sedišče v zapor, ker da zagovarja Nemce in škoduje s tem domovini.

Naslednik Poincareja.

Na čelu Bloka levece, v katerem so bile združene skoro vse znajujoče stranke, stoji župan mesta Liona, Eduard Herriot, katerega označujejo za naslednika Poincareja. To je mlad in izredno delaven politik, eden najbolj bistromih govornikov Francije. Program bodoče vlade se razvidi najboljše iz idej, katere je zastopal deslej Herriot v parlamentu. V boju proti Poincareju je zagovarjal sporazum med Francijo in Nemčijo, ker je ta v interesu obeh narodov. Nastopil je proti zasedbi Perurja in dokazal v parlamentu, da ti bila dobila Francija več premoč in več denarja od Nemcev, fasicizmu.

ko bi ne bila zasedla porurskega ozemlja. Nastopil je proti militarizmu in zahteval, naj se skrči vojaška služba na najnižjo mero. Herriot je zagovarjal v pariškem parlamentu mir in sporazum z Rusijo, hotel je zbližanje z Ameriko. Pretirani nacionalizem je poguba Francije, ker jo odtjujuje od ostalega sveta, ker vzbuja sovraščovo v sosedih in sili Francoze k vedno hujšemu oboroževanju. Moč Francije ni v bajonetih in kanonih, temveč v zaupanju, ki ga uživa med demokratičnimi narodi Evrope in Amerike. Varnost Francije je najboljše zaščitenata v močni Zvezzi narodov, kjer so zastopane vse dežele, med njimi tudi Nemčija in Rusa.

To so ideje, za katere se bori Eduard Herriot v javnosti in če postane predsednik vlade, bo govorito skušal vsaj deloma uresničiti svoj program.

Poleg Herriota imenujejo kot naslednika Poincareja bivšega ministrskega predsednika Aristida Brianda, ki je tudi zagovornik demokratične politike v notranjosti in na zunaj.

Razlučeni nasprotniki.

Zmaga francoske demokracije je nasprotnike zelo razjariila. Francoski nacionalisti so zahtevali, naj se uvede v državi politika trde politi, nekateri so celo hoteli, naj se uvede nad prebivalstvom diktatura, ker se z demokratičnim parlamentom ne da več pošterje vladati. Energičen in sposoben mož naj vzame v roke vajeti dozave in njegovi volji se mora ukloniti ljudstvo. To je edina rešitev domovine. V Parizu so nacionalisti hvalili Mussolinija in ga postavljalib za zgled francoskemu prebivalstvu.

Sedaj je pa prišla naenkrat velikanska zmaga nasprotnikov. Nelle na Francoskem, ampak tudi daleč izven francoskih mej je napravil izid volitev sile vti.

Italijanska opozicija se zelo veseli

uspehov francoske demokracije. Vodstvo zmenih socialistov je odpalo iz Milana francoskim socialistom pozdravni bratovi, v katerem pravi, da zvestita k sijajni zmagi nad nacionalistično reakcijo, zeloč iz sreča, da bi to pripomoglo k svobodi in miru med narodi.

Ravno tako je odposlala italijanska zveza za politično demokracijo brzobjav Herriotu, v katerem izraža svoje veselje nad zmago francoske demokracije, ki daje tožbo in pobudo tudi Italijanom. Vsi napadi na pravice ljudstva so brezuspšni. »Zmaga na Francoskem bodi za nas nauk, da bomo tudi mi energično branili nedotakljiva načela demokracije.«

Kdor čita v teh dneh časopise naše države, se prav brz prepriča, kako so francoske volitve opognile opozicione stranke v njihovem boju proti vladi. Francoske volitve so se spremenile v erozijo, ki ga vihti sedaj opozicija proti fasizmu.

Najbolj ostro in ljuto napada fašizem glasilo republikane »La Voce Repubblicana«. »Izmed štirih velesil, ki so zmagale v evropski vojni, pravi list — snapredujejo tri, in sicer Amerika, Anglija in Francija, na potu svobode in demokracije, samo ena, to je Italija, ki je prihranila čast izvršiti najbolj gorostasne protidemokratične poskuse.«

Tudi za naše koristi gre!

Že iz opisanega vidimo, kakšen vpliv imajo politični dogodki v nini državi na razmere pri sosedih. V sledi zmage na Francoskem dvigajo pri nas glavo opozicionalne stranke in v Nemčiji so se okrepili nasprotniki nacionalistov. Katoliški centrum, ki bo v bodočem berlinskem parlamentu jezik na tehtnici, bo po volitvah na Francoskem raje potegnil s socialisti in kakor z Nemško nacionalno stranko ali ji bo stavil vsaj težje pogoje za vstop v vlado. Volitve na Francoskem bodo razmotrko vplivali na politično zivljenje Angle in drugih držav v Evropi.

Ako zmanjša na primer Francija vojno službo in prenaha izdelevati nove kanone, ji bodo sestile vec ali manj tudi druge države in med njimi morda tudi Italija. Nasi tanje na Primorskem bi v tem slučaju služili manj časa pri vojakih, naši kmetje bi plačevali morda nekoliko manjše davke.

Bralec »Goriske Straže« torej razumejo, kako važno je, da zasleduje izobraženo in zavedno ljudstvo politične dogode po svetu. Gledati mora z odprtimi očmi okoli sebe, da razume svoj položaj in poznam vzroke slabih in dobrih razmer, v katerih mora živeti.

Kaj se godi v Belgradu?

Nasi čitatelji se bodo vprašali kako je z vladno krizo in Jugoslovijo. Do danes je kriza nerešena in bo trajala še nekaj časa. Če vprašavamo, da gre za najvažejšo politično odločitev, s katero se je imela bavit inladje država od svoje ustanovitve, postane razumljivo, da traja kriza tako dolgo.

Kralj Aleksander želi, da bi se ustavovila tako zvana koncentrijska vlada, to se pravi vlada, v kateri bi bile zastopane vse stranke. On želi, da bi se nasprotniki sporazumeli, kar je pa v danih razmerah zelo težko. Kako naj sedi v isti vladi ljudje, ki imajo prepolnoma različne nazore in ki se dan na dan pobijajo z najostrejšim orojem! Kako naj se združita Pašić in Radić? Ogenj in voda ne moreta skupaj. Ko je kralj naročil Pašiću, naj sestavi tako vlado, je zatorej Pašić ponudbo odklonil, ker je videl, da ne uspe. Za Pašićem je bil vprašan predsednik Narodne skupščine Ljuba Jovanović, a tudi on je spoznal, da je to neizvedljivo. Sestaviti tako vlado je dobil nalog tudi minister Trifković, a tudi njemu ni bila sreča mila.

Koncentrijske vlade ne žele ne radikalci in ne opozicijo, zakaj vsak bi najraje sam na lastno roko izvedel volitve. Danes je položaj v Belgradu še nepravilen, borba med opozicijo

Delavski vesnik.

Največje industrijsko podjetje v naših krajih so ladjedelnice v Tržiču (Monfalkonu), katerih lastnik je družina Cosulich. To so ladjedelnice, kakor jih je le malo na svetu. Edino na Angleškem in v Ameriki so večje.

Kapital podjetja

gre na miljone in miljone. Zvišal se je v zadnjem času od 15 na 60 milijonov lir, kar ni majhna ssveta. Ker so bile ladjedelnice v vojni porušene, so lastniki prosili pri vladu za posejilo in ga tudi dobili v znesku 55 in pol milijonov lir po 4½ od sto.

Iz poročila obenega zbora se vidi, da so imele ladjedelnice letos 107 tisoč lir čistega dobička. Tako se glasi vsaj uradno poročilo.

Koliko delavcev je zaposlenih in kaj so izdelovali?

V preteklem letu so preživljale ladjedelnice več kot 2000 delavcev in uradnikov.

V letu 1923. je podjetje izvrsilo 9 potniških ladij za jezero Lago Maggiore, končalo nekatere ladje iz leta 1922. in se pečalo nato skoraj izključno s pepravo in razstavljanjem pokvarjenih parobrodov; popravljalo je tudi železniške vozove in lokomotive in izvrševalo je v zadnjem času celo zrakoplovna dela.

V tekočem letu

je naročenih že pet novih ladij in bolgarska vlada je naročila v Tržicu tri viacilnice za paroplovbo na reki Donavi.

Tržiske ladjedelnice so prosile, da bi rimska vlada naročila pri njih gradivo vojnih ladij, pa niso bile uslušane. Tako je stanje tega velikega industrijskega podjetja, od katerega žive tisoč delavcev.

KRUHA MLADIM DELAVCEM.

Ameriške zdravljene države so skoraj popolnoma zaprla vrata italijanskim državljanom. Prav redkim se bo izpolnila želja, da bodo vstopili v delo dolarje. Le 1300 ljudi na leta se bo smelo izseliti iz Italije in Zdravljene države. Na evropski 100000 italijanskih državljanov bo prišlo 100 izseljenec! V novem izseljeniškem zakonu prije je drugi valni določek. Dovoljenje za izselitev bodo preje odbili oni prosile, ki so strokovno izolani. Še več: Delatci, majstri, delavci itd., ki imajo strokovno izobražbo, bodo zanagli dobiti potni list tudi če bodo število izseljenec že prekoračeno.

Tako je Amerika povedala: Mi nismo strokovnjak, težake in kapače naj vrati Europe same. Kralja bomo dali v prvi vrsti izseljenim strokovnim delavcem.

Nasre Goriska ne more dati kralja vsem domačinom. Saj poznamo izroke za tu: Tržiška luka je prazna, iz drugih delov silijo k nam vne delorne mudi, kmetijstvo pa, — in preček preklicista mora iskati dela v tajini. In tu nam ameriški izseljeniški zakon kot blisk razsjetli bodočnost: Delavci brez strokovne izobrazbe nimajo rstoja v nejčija industrijsko državo.

Kdo mora delavcem dati kruha — mora delavskemu dečku nuditi strokovno šolo. Ta vidimo, da je strokovna šola kralj za naše ljudi, je ključ za vrata, ki odpirajo vhod v tuge delov. Šola do kralja — ampak le, če se v njej delo izviri. Dobro pa se mora deček izviti, le v domači, slovenski šoli, v starenski šoli za zidarje, mehanike, rečnikarje itd. Ko stojijo tisoč starenskih ljudi, ki bi želieli oditi v Ameriko, pred zaprtimi vrati — čutimo vse, da je prešanje slovenske šole

prašanje kruha za delovno ljudstvo. In zato morajo slovenski delavci zapisati na svojo zastavo tudi ta klic: Za slovenske delavske otroke zahtevamo slovenske strokovne šole!

TRZASKO JUTARNO

so odprli 1. maja v navzočnosti predstnika in voditeljev primorske industrije. Komendant Segré je v navdušenem govoru opetal fašizem, ki je zdobil vse „komunistično ponosost“, ki je hotel zaogniti ladjedelnice pri Sr. Marku. Govornik je prav umestno bitel nasilja komunistov, a ni našel besede za nasilja proti delavcem. Hkoncu je govorik dvignil slavospev delu. Bolj koristno in lepo bi bilo, če bi mesto pozdrava delu — nakazalo podjetje delavcam bolj poštene plače. Kako naj žive delavke s plačo 8–10 lir, pa še v Trstu!

PREDILNICA V PODGORI.

Predilnica v Podgori bo postala celotno podjetje, ki bo zaposlovalo, ko bo dokončano, krog 5000 delovnih mudi. V podjetju bo stale 2600 avtomatičnih stater. Podjetje bo imelo oddelki za prevoz, traktorico, barrilnico in mehanično delavnico. Lastnik podjetja je tržaška terdka Brunner. Pri vseh delih so z malimi izjemami zaposleni domačini.

POZOR SVILOREJCI!

Letos 15. junija se obnovi v Gorici trg za sviloprejke. Vrsil se bo na trgu Sv. Antona. Opozorjam, da na trgu vse kmetovalce, ki se bavijo z gojenjem sviloprejki in jim svetujemo, da se že sedaj najpripričajo.

TRZNE CENE V GORICI.

Dne 12. maja so bile na gorškem trgu sledeče cene: salata 1.20-2.40 lir, radije 0.59-1.80, špinaca 1.—1.40, šparžji 3.—3.80 lir, krompir 0.60-0.80, blžol 2.20-2.60, česnek 1.20-1.60, svež greb 2.50-5.40, vrzote 2.00-3.40, jabolka 2-4 lir, maslo 14-17 lir, mleko 1.00-1.20, jajca 0.45-0.50.

VALUTA.

Dne 10. maja si dobil na tržaški horizonti: za 100 avstrijskih krov 0.61-0.632 L; za 100 dinarjev 27.70-28.00 L; za 1 dolar 22.30-22.45 L; za 20 francoskih frankov v zlatu 86.50-87.25 L; za 1 Sterling 97.89-98. L.

BENESKE OBVEZNICE.

Dne 10. maja: Srednji tečaj 85.40, v Milenu 85.50, v Rimu 85.20, v Trstu 85.— lir.

TO IN ONO.

ALI NI SVET ZNOREL?

Ljudi, ki se znajo imenitno, so pestni, imenujejo bokserje. V kratekem se bosta spopadla dva takšna možkarja: amerikanec Dempsey in zomorec Vils, gledali ju bodo tiseči in tisoči radovednežev. Amerikanec zahaja kot odškodnino najmanj še tisoč dolarjev ali 16 milijonov lir, ki bo tudi dobil.

Norei, ki bodo miljone plačali, zaslužijo, da bi jim kdo prislonil 16 milijonov po zadnji plati.

KAKO POSLJES IN PREJMES DEXAR?

S 1. majem so prišle v veljavno poštne nakaznice, kakor jih imajo v starem kraljestvu. Izpolniš jih zase posedenje, le da moraš napisati tudi dan, ko si denar odpolaš. Če ti denar pošlje, ga ne dobiš na dom, ampak dobiš le nakaznico, s katero se javiš na pošti, kjer ti denar izplačuje. Ako te pošta ne pozna, se moraš legitimirati. Pri tej priliki lahko zahtevaš od pošte, da ti izstavi stalno izkaznico za dviganje denarja.

NEZNOSNA VROČINA

je bila te dni v Neapolju. Topomer je kazal v seni 28 stopinj. Kakor v najhujšem poletju.

Najvišji Pastir je v nedeljo ob 9½ uri dop. poklical k Sebi pokrepčanega s sv. popotnico zvestega služabnika preč. gospoda

Janka Nep. Sedej-a

vikarija na Grahovem

Pogreb se bo vršil v torek 13. t. m. ob 11. uri dop.

Gorica-Cerkno 12. n aja 1924.

Zalujoči sorodniki.

RAZGLAS.

Občina Avče bo oddala v najem planino na Čavnu nad Crničami potom javne dražbe, ki se bo vršila dne 18. 5. 1924. ob 11. uri dopoldne v občinski pisarni v Avčah. Več se izve na dan dražbe. Župan: J. Kolenc.

NOVE KNJIGE.

M. Humek: »DOMAČI VRT«.

Praktičen navod, kako ga uredimo, obdelujmo in krasimo. Cena vezana knjigi 18 lir.

Finžgar: »ZBRANI SPISI« IV. zvezek. (Dekla Ančka, novela). Cena trdo vezani knjigi 9.60 lir.

France Stelle: »ORIS ZGODOVINE UMETNOSTI PRI SLOVENCIH«. Kulturno zgodovinski poskus. Cena mehko vez. 18 lir. Zaloga v KNJIGARNI K. T. D. Gorica. Montova hiša.

**Cement iz Čedada
po 17 lir kvintal**

pri
Benečančku v Kobaridu

NAŠ ZOBODZRAVNIK

doktor Lojz Kraigher

specialist za bolezni v ustih in na zobeh, sprejema za vsa zobozdravniška in zobotehniška opravila :: v Gorici, na Travniku št. 20 ::

Manufakturna trgovina

RUDOLF KNEZ - GORICA

Piazza Ed. De Amicis 13 (Korenj).

Priporoča cenj. občinstvu v mestu in na deželi svojo bogato založeno trgovino z raznovrstnim novim blagom za ženske in moške obleke, ter za birmance. Obleke na metro se izgotavljajo po najnižji ceni.

Za obilen obisk se priporoča

RUDOLF KNEZ.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 82 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

Cene zmernel

in Pasičem je se neodločena. Nihče ne more povedati, kako se bo bitka končala in zato je pametno opustiti vsako politično prorokovanje in čakati na rešitev, ki ne more več zelo dolgo trajati.

Prepiri v fašistovski stranki.

Rimski parlament ni se otvorjen, pa že so se razvili v javnosti ostri politični boji med izvoljenimi poslanci. Borba se je začela med fašisti samimi, in sicer v časopisu. Dva fašistovska ista v Rimu. »Il Paese Nuovo« ter »Impero« sta priobčila več ostrih napadov na finančnega ministra De Stefanija, v katerem mu ocitata, da dela slabo in skodljivo finančno politiko. De Stefanij hoče ozdraviti gospodarstvo države, toda v resnici tudi davgokapljačevce in jih stiska z davčnim vijakom, ne da bi pri tem Bog zna koliko koristil državi. Taka politika je nizvodna in se mora spremeniti.

Ti napadi na fašistovskega ministra so vzbudili pri njegovih prijateljih in simpatikirih hudojščnikih in tako se je razvila prava bitka med fašistovskimi poslanci in voditelji. Ocitki, ki si jih mečejo

v obraz, so hudi in polni zolca: Italija je postala drzava, nad katero gospodarijo kapitalisti in velopeštini. Fašizem izkorisčajo industriale v svoje namene. Tako vpijejo in očitajo eni. Drugi seveda odgovarjajo in tako postaja berba vedno ostrejsa.

Mussolini mora poseči vmes.

Ministrski predsednik se ne nahaja trenutno v Rimu. On je na potovanju v Siciliji, tako da so se prideli napadi na njegovega tovarischa ministra De Stefanija v njegovi odnosnosti. »Pogled, ki ga nudi Rim v odnosnosti Mussolinija,« pravi Farinacci, »mora človeka učalostiti.« Mussolini opazuje seveda spore v fašizmu iz daljave, vendar tudi tako je spoznal, da so zelo vazni in zato je prekinil svoje potovanje po Siciliji. Vrnjet se paravnost v Rim, da vzpostavi v stranki red in disciplino.

Fašizem dozivlja zoper težko krizo, katero bo pa Mussolini zoper in tako se je razvila prava bitka med fašistovskimi poslanci in voditelji. Ocitki, ki si jih mečejo

15. decembra 1924 zaprositi za vpis v velilni imenik.

Tajništvo Političnega društva »Edinost« v Gorici.

NASE CESTE.

»Goriška Straža« je večkrat pisala, da se nahajajo ceste, mostovi itd. naše ceste v najžalostnejšem stanju. Trgovska zbornica v Gorici je pred par dnevi vložila na videmsko prefekturo spomenico, v kateri zahteva, naj se ceste in mostovi popravijo. Prefekt je odgovoril, da prevzame popravilo cest dejelna uprava, prizadete občine in okraji bodo pa morali povrniti denarni upravi potrebne stroške.

LJUBEZEM MED SESTRAMA.

Gospodje iz Vidma pritisajo na vladu, naj zgradi brž železnico Krmn-Sagrado.

Zato je predlogom tiči zahrbtna misel. Kakor znano hoče vladu sezidati železnico Trbizi-Trst, da ji ne bo treba se posluževati proge preko Jesenice. Sedaj gre za to, ali pojde nova železnica skozi Gorico, ali pa *nimo nje*. Goricanji želijo, da bi šla železnica preko Bovea-Kobarida Sv. Lucije v Gorico in odtod v Trst. Videmci pa hočejo da bi šla preko Cedada v Krmn in Sagrado, odtod naravnost v Monfalcon in Trst. Gorica bi bila tako obvezana od prometa. Da bi lažje dosegli svoj namen, silijo Videmci vladu, naj sezida sedaj železnico Krmn-Sagrado, kajti nato bi lahko rekli: »Da se prihranijo stroški, je treba zidati železnico skozi Čedad, ker imamo itak že progo Krmn-Sagrado izgotovljeno.«

Res velika in odkrita je ljubezen Vidma za svojo manjšo sestro Gorico.

ISKAL ŠELO IN NAŠEL SMRT.

Ljudje iz bovške kotline živijo te dni pod utisom prežalostne smrti mladega Franca Zagarija iz češoslovenskega Loga.

18 letni fant je bil iz borne hiše »Toničeve«. Trdo si je služil vsakdanji kruh kot delavec in pomagal s tem tudi svojim domaćim. V pondeljek, 12. t. m. se je napotil s kolesom v rabljiske rudokope, iskat si boljšega zasluga. Dobro voziti kolesa pa še ni znal in to je bilo zanj usodno. Vračajec se veselo z Rabeljna, je naglo drli proti ostremu ovinku na »Napoleonom« mostu, tik zgodovinske trdnjave v bovških Klužah. Vsled velike hitrosti ni mogel oviti čez most in je trčel s prednjim kolesom ob nizko, kamnitno ograjo. Snaek je bil tako močan, da ga je z luhkoto strmoglavlil čez obzidje, v ozko, skalnato, 60 metrov globoko strugo mrlze Koritnice. Tam na dan so objele okravljeno truplo korenine in ga trdo držale, da ga niso odnesli deroči valovi in silni

Kako, kako, da smo se dobili na Svetih Visarjah! Se v mislih mi ni bilo, da bi se moglo to primeniti. Veste oca, veden sem da prideš za Razpolo na Višarje! Voden!

Dan gospod dekan so mi pisali. In sklenil sem, da moram tudi jaz k visarski Mariji, da se ji skupaj zahvalim. Vozil sem se iz Salzburga in pes hodil. Do Trbiža sem imel ravnanje in ceste dovolji, navečel sem se je. Oddalnil sem se, ko sem sel v goro. Veste, rad hodil na gore. Zdravo je in prijetno.

Gospod vse pride v glavo, je menil oca. »Nas eden gleda rajši gore od halec, in se mora nanj, gre, gre, a težko.«

Pridi so do cerkve in vsi trije vstopili se prerili med mnogoč do oltarja in molili. In oce in mati sta se sla trikrat po kolennih okoli oltarja. Sin ju je gledal se dalje klesko na oltarju in spet so se mu

je spoznal. Vsi so ga imeli radi in

vrtne v kake nezname skalnate zaje, odkoder bi ga žalostni svoji težko kdaj izvleklki. V torki predpoldne so razbito truplo potegnili iz prepada in ga odpeljali v metvašnico. Deloma je krivo nesreče tudi cesino upravljanjem te podre mostne ograje.

KONCERT

THIERRY-KAVČNIK-BETETTO se je vrnil včeraj zvečer pred Izredno stevilnimi občinstvom: vneti prijatelji glasbe iz mesta in okolice so hoteli porabiti redko priliko, da se zoper za hip dvignejo iz vsakdanosti v nevidni svet lepote. Že zdavnaj zasloveli imen g. sopranišnje Thierry-Kavčnikove, in zlasti g. Julija Betetta sta zgibali ves goriški glasbeni svet in zapolnili s skoroda neštrpnim pričakovanjem. Morda je bilo prav to izredno pričakovanje deloma krivo, da se nismo vrnili s koncerta z osmim zadoščenjem, ki smo ga bili pričakovali.

Občudovali smo močan, razsežen in globoko čuvstven glas g. Betetta, istotno tudi njegovo klasično umerjeno ter izrazito podajanje raznih skladb, vendar ni napravil na nas pričakovavo vtiša.

Temu je kriva deloma neakustična dvorana, ki odgovarja le grobim potrebam, deloma spremljevanje na klavirju.

Ni bilo prav, da je bil klavir zaprt: njegov glas je bil zadušen tudi zato, ker je bil preveč proti sredi pomaknjen. Da doseže bas-solist, čeprav je najboljši, zares popoln uspeh, je prvi predpogoj brilljantno spremljevanje, ki smo ga iz raznih navedenih vzrokov pogresali. Ugajala je Lajovičeva »Renata«, ki pa v basovi transpoziciji nikakor nima onega kolorita kakor v originalu. Do pohle veljave so prišle vse Betettovo vrline v »Mornarju«, ki je bil tudi naj bolj prikladen za glasbeno naobraženost poslušavcev. Burno ploskanje občinstva pri tej in pri Adamičevi »Nocoj je pa svetla noč« je bilo zares iskreno in ne oficijelno. Thomas-ov dvospev »Mignon« nam je dal priliko, da smo občudovali krepak, pristno moški bas v njegovi najbolj plemeniti lastnosti, ki je ta, da podpira, brani, dviga, nosi, senči — mehko, nežno in svetlo ter se tako moč in nežnost zdrži v popolno skladnost. Množice poslušalcev so nezavestno to čutili in niso hotele zapustiti dvorane, dokler se dvospev ni ponovil.

Gospa Thierry-Kavčnikova je po našem mnenju žela še več uspeha, ker je pač sopran za samospeve mnogo bolj hvaležen, in od spremljevanja

o počitnicah so ga vabili sem in tja, da mu ni bilo nikdar sile. Tudi na gore, na najvišje, so ga jemali s seboj in vsakikrat jih je v hoji posekal in jim napravil marsikako, da so se še dolgo smejali.

»Tako smo šli enkrat na najvišjo koroško goro, na Veliki Zvonar — pokazen Vam ga potem, lepo se vidi dtop. Hodili smo in lezli, pa mi pada v glavo in rečem:

— Gotovo ni bil še nihče na tem vrhu! —

— Kdo neki! — potrdi mojo misel generalni vikar, ki je tudi šel z nami in poznal koroško ko svoje dlan.

— Potem bom jaz prvi! — dem odločeno in podvznam. Šel sem po stezah in plezel čez skale, kakor divja koza. Vsako toliko sem postal in čakal imenitno družbo, da bi se ne izgrelili. Ko prilezem na vrh, zavirkam zmagoslavno, da je odmevalo tež pol Koroške. A skrimal me je minilo veselje.

(Dalej.)

DNEVNE VESTI

POZOR! UKINJENIM DRUŠTVOM!

Po dolgem času in trudu se je usrečilo Prosvetni Zvezni spraviti zadevo ukinjenih društev na legalno pot. Včeraj sta odpolanci P.Z. vložila v Vidnu pravilno opredljene prošnje in dobila nepriljubljeno vročitvi. Vsekemu društvu pošlje tajništvo ta dokument z izrecnim opozorilom, naj ga dobro shrani. Nadaljnje, kako važne informacije dobre društva v prihodnji številki Našega Čolniča.

Pozor volile, volilni odbori in zastopniki Slovenske liste.

Pri zadnjih državnozborskih volitvah je Slovenska lista v mnogih občinah izgubila precej glasov zaradi tega, ker so bili volilni imeniki pomajnjkljivo sestavljeni. Da se to ne bo več zgodilo uvažajte!

Clen 28. vol. zakona določuje, da mora pokrajinska volilna komisija najpozneje do 30. aprila vrnati občinskemu uradom volilne sezname z vsemi pripadajočimi listinami.

Odiški pokrajinske komisije glede vpisa izkroma izbrisu iz volilne imenika, se morajo spremeti

prizadetim osebam vsaj do 20. maja. Sezname, ki jih je pokrajinska komisija končno odobrila, se morajo izbrisati v občinskem uradu **vsaj do 19. maja in morajo ostati izloženi do 31. maja**. Zupanstvo mora občinje o tem obvestiti.

To 20. maja mora obč. volilna komisija na podlagi teh volilnih seznamov izpopolniti stalni volilni imenik in sicer vpis vse tiste v stalni volilni imenik, ki jih je vpisala v seznam volilcev pokrajinske vol. komisije in izbrisje iz stalnega volilnega imenika vse one volilce, katerih izbris je pokr. vol. komisiju odredila.

Na ta način izpopolnjeni stalni volilni imenik mora biti tudi izložen do 31. maja.

Pozivamo slovenske volilce, volilne ebole, in zastopnike Slovenske liste pri zadnjih državnozborskih volitvah, da pregledajo volilne sezname in izpopolnjeni stalni volilni imenik takoj in najbolj pozno do 31. maja.

Volile, ki niso bili vpisani v izpopolnjene volilne imenike za državnozborske in občinske volitve (državnozborske) bodo morali **od 1 do**

Cerovškov gospod.

Življenje Valentina Staniča.
(Spisal Joža Lovrenčič)

Tolminec se je začudil:

Kako, da je postal kar nekaj takto kratko besedilst!

In je gledal za njim in je vidi, kako hiti po stezi nizol, kako se je ustavljal ob onih dveh Kanadeh, ki sta se peljala z njimi, kako mu je moč stisnil roko, kako ga je zena objela in kako so si vsi trije citrali potesa oči.

»Oče, mati in sin!« je pomisli Tolminec in bil še sam gnjen.

Res, dobili so se oče, mati in sin državnik po dolgih, dolgih letih. Cerovškovka ni mogla ustaviti solz veselja in venomer se je zahvaljevala Mariji:

»Stotisočkrat Matja zahvaljuj, stotisočkrat za to milost in veselje!«

Oče pa je bil nadoveden:

Kako, kako, da smo se dobili na Svetih Visarjah! Se v mislih mi ni bilo, da bi se moglo to primeniti.

Veste oca, veden sem da prideš za Razpolo na Višarje!

Voden!

Dan gospod dekan so mi pisali. In sklenil sem, da moram tudi jaz k visarski Mariji, da se ji skupaj zahvalim. Vozil sem se iz Salzburga in pes hodil. Do Trbiža sem imel ravnanje in ceste dovolji, navečel sem se je. Oddalnil sem se, ko sem sel v goro. Veste, rad hodil na gore. Zdravo je in prijetno.

Gospod vse pride v glavo, je menil oca. »Nas eden gleda rajši gore od halec, in se mora nanj, gre, gre, a težko.«

bolj neodvisen. Polje, kjer je sopranistinja najbolj doma je opera. Napravila nam je vtiš strastno doživljajoče dramatske pevke. Njen glas je tako razsežen, da nismo bili prav gotovi, ali je sopranistinja alt altistinja: v vseh legah imponira. Ugajale so predvsem Adamičeva „Sotlanska“. Konjovičeva nad vse čuvstvena „Pod pendžeri“, Milojevičeva „Japan“ in „Cavalleria rusticana“. Zdi se nam pa, da bi gospa mogla bolj razločno in razumljivo peti: če je to nemogoče, naj bi ob takih prilikah občinstvu ponudili besedilo.

Konec je bil v celoti zelo zadovoljiv in smo zanj prirediteljem iskreno hvaležni.

Dr. M. B.

SPREJEM V SKOFIJSKI ZAVOD SV. STANISLAVA V ST. VIDU NAD LJUBLJANO ZA 1924-25.

V zavod sv. Stanislava se sprejemajo zdravi, dobro vzgojeni dečki, zakonski sinovi dobrih, krščanskih staršev, ki so dovršili z odličnim ali vsaj z tako dobrim uspehom ljudsko šolo: zlasti taki, o katerih je upati, da se bodo podvрšeni gimnaziji posvetili duhovskemu stanu.

Prošnje za sprejem je nasloviti na skofijski ordinarijat v Ljubljani. Prošnji naj se priloži krstni list in obiskovalno izpričevalo. Starši ali njihovi namestniki naj prošnje s prilogami prineso v zavod sv. Stanislava v času od 1. do 15 junija t. l. Z njimi naj pridejo obenem tudi njihovi sinovi, za katerih sprejem prosijo. Samo iz Julijske Krajin se sprejemajo gojenec izjemoma tudi samo pismenim potom, toda le pogojno, dokler jih vodstvo, ko pridejo v zavod, ne potrdi. Datum sprejemnega izpita bo naznani na rešeni prošnji.

Vodstvo zaroda sr. Stanislava v St. Vidu.

NOVA DOBA.

Okraini šolski svet v Sežani je na podlagi prejetih ovad prenesti zelo uglednega in spoštovanega voditelja štirirazredne komenske šole, gospoda Josipa Streklja v vasico Stomaž pri Stjaku. Na njegovo mesto je imenovan slov. fašistovski učitelj Šenk. Nova doba!

KAKO NAS LAHKO PODPIRATE? Ne samo s tem, da se naročite na „Gor. Stražo“, da jo širite in dajate drugim čitati, ampak tudi s tem, da se ozirate pri nakupih v prvi vrsti na tvrdke, ki imajo oglase v našem listu.

NASLEDNIK LENINOV JE BIL SKRIVAJ V ITALIJII.

Poglavar ruske države gospod Rikof se je mudil skoro mesec dni skrivoma v Italiji. Pripeljal se je z Dunaja preko Goriče v Benetke, in sicer pod krvim imenom inženirja Popofa. Italijanska vlada mu je bila sama izstavila potvarjeni potni list in mu dala po vrhu več policijskih agentov na razpolago. Rikof se je mudil par dni v Benetkah in Florenci, tri dni je bil v Rimu, kjer je stanoval v preprostem hotelu in se razgovarjal parkrat z Mussolinijem.

Nato je šel v Neapelj in na otok Capri ter ostal neopačeno tam 20 dni. Zdravil se je na jetrib in v grlu.

Danes je Rikof zopet v Rusiji in sedaj so šele odkrili, da je bil v Italiji.

VZORNI ZET.

Mažarski kmet je povabil svoje sode na koline. Med pojedino je umrl v kuhinji kmetova tašča. Tužno je postal kmetovo sreč posebno raditev, ker bi moral pretrgati veselo zabavo s svojimi znanci. Svinjina, vino, mažarski čardas so ga zelo navdušili, zato je sklenil prikriti nesrečo gostom. Skril je taščino truplo v velik čebre ter ga pokril s plahto. Pozno v jutro se je zabava končala in kmet se je spomnil na mrtvo taščo. Hotel jo je položiti na mrtvaški oder, toda čebra

ni bilo več. Po noči so tatoi ukradli čeber, misleč, da je v njemu svinjina. Razjarjen je kmet naznanih tativno o-rožnikom. Do danes niso še našli čeber, ne taščinoga trupla.

Vzorni, veseli zet hoče spraviti tato te v kajho, kar ni gotovo, da se mu sreči. Popolnoma gotovo pa je, da pride on sam v kajbo.

Kaj je novega na deželi?

KAMNJE.

Preteklo nedeljo v noč so neznanzi zlikavi uzmivoči ponovno vdrli v župnišče ter se polastili raznih dobroti. Galantni so bili v toliko, da so č. g. župnika pustili še pri zdravju in življenju. Kdaj mislico priti in kaj vpletiti v tretje, še ni znamo. Vsekakor pa jimi bo preskrbljeno s cukerčki-francoskimi kroglicami!

VRTOVIN.

Tukaj je umrla znana „Hribarca“. Našli so jo zgorelo na ognjišču. Zalostno je bilo njeno življenje, se žalostnejša njeni nenačna smrt.

STEVERJAN.

Preteklo sredo se je v Steverjanu izvršila na javni cesti pred hotelom Korsig izredna slavnost, ki jo moramo radi njece pomembnosti oteti pozabljivosti. Naš dien voditelj je ob tej priliki dobil vitežko odlikovanje, katero se pa ni izvršilo po starih običajih. Delilice vitežke časti, gospod inženir Minoli, je zaenjal meč s svojo krepljoko in podelil novoimenovanemu vitezu, namesto vitežkega udarca — štiri dobronamerjene klofute. „Straža“ je res delala krivico, našemu šolskemu voditelju g. Pellegriniju, ko je trdila, da je šibak. Dejstvo, da se ni pod štirimi udarci močne roke kar sedel, dokazuje njegovo moč. Stvar bi bila sama na sebi precej smešna, če bi ne imela žalostnega ozadja, nad katerim se zgražajo vsi dostojni Briei, neglede na njih politično naziranje. Če bi mi sami šibali Pellegrinijevo nastopanje, bi nam utegnili gotovi. Toda ker je Pellegrinij radi ujekrugi očital strankarsko sovraštvo, govega postopanja oklofutal fašist, je pač jasno kot beli dan da se nad njegovim početjem zgražajo tudi pošteni pristaši fašistske stranke. Do tega naziranja bi prišla najbrže tudi šolska oblast, aki bi nekoliko pregledala Pellegrinijevo obnašanje. Morda bi se ji posrečilo utestiti temu gospodu v glavo, naj punc pusti pri miru.

BILJE.

V tork 13. t. m. se je zgodila pri nas težka nesreča. Desetletna Eva Vuk, doma iz Vrtojbe, ki je tukaj bivala pri sorodnikih, je utonila v zrapi. Pogrešali so jo ves dan in povsod zamaši iskali. Okrog 5 ure zvečer so jo našli utopljeno v grapi — mrtvo. Naše grape zahtevajo skoro vsako lete kako žrtve, zato pazite na otrok!

IZ KALA NAD KANALOM.

Ob prilikli poroke dveh lepih parov 1. maja t. l.: gospoda Lipičarja iz Dola, hiš. štev. 109, z gospicem Pirihovo s Huma ter poroke njenega brata z gospicem Lazarjevo Julko iz Kala se je pribrala za uboge šolarje lepa sveta 84 lir in 10 stotink.

Da bi se našli se taki vrli posnemovalci! Iskrena hvala!

SVETO PRI KOMNU.

V naši vasi je po volitvah vse mirno. Ljudje obdelujejo pridno svoja polja in z upanjem zrejo na bodočo žetev. Nekaj drugega pa nas teži. Naši cerkvni zvonovi so že nad leto dni pri nas, a ležijo v cerkvi sv. Egidija. Ljudstvo nestрпno povprašuje kdaj nam cekvena ali politična oblast po skrbi, da postavimo zvonove na njih mestu.

KRVAVO SLAVLJE.

V Halle na Nemškem, v sredisču komunizma, so nemški nacionalisti postavili spomenik nemškemu generalu Moltkeju, ki je 1870 premagal Francoze. Med slavnostjo so vkorakali komunisti v mosto in prislo je do pojbov. V boju je obležalo 19 mrtvih in veliko število ranjenih.

MESTNE NOVICE

SPLOŠNO SLOV. ZEN. DRUSTVO V GORICI

otvoril v nedeljo dne 18. t. m. ob 4ih pop. v društvenih prostorih v ulici sv. Ivana 7 vrsto zanimivih predavanj. Naš oenoteknik g. Just Usaj se je rada včlje odzval našemu povabilu ter boje predaval o ukuhavanju sadja in zelenjave ter njih konservirjanju sploh. Ker je lepi čas črešenj kmalu tu, boste predavanje strokovnjaka koristno ne le vsaki gospodinji temveč vsakomur, ki rad dobro kuha in pa še raje, — dobro je. Vabimo k prav obilni udeležbi.

IZPITI ZA SREDNJE SOLE V GORICI.

Učenci, ki žele napraviti izpit, da bi bili prepuščeni v kakoršnikoli razred goriških srednjih šol (gimnazija, realka, učiteljišče) naj se javijo najpozneje do 20. t. m. ustno ali pisorno pri tajništvu dotičnih zavodov.

OSEBNA VEST.

Bivši vipavski dekan gospod Andrej Lavrič, kateremu je bilo odbito italijansko državljanstvo, je dobil župnijo Brezovico pri Ljubljani, kamor je bil 7. maja inštaliran.

PROSVETA.

MOHORJEVE KNJIGE

Goriška Mohorjeva družba opozarja, da nekatere občine, oziroma duhovnije doslej še niso prejele nabiralnih pol.

Zato je držveni odbor poslal naknadno v te kraje pole ter jih izročil gospodom, ki bodo iz prijaznosti vpisali nove ude. V Skopem ima nabiralno polo g. Rudolf Zivie, trgovec, v Avčah g. Avgust Kovačič, št. 5, v Kobeglavi gespu Leopolda Birsa, v Lokvi pri Divači g. Slavoj Prapotnik, v Dobravljah g. Franec Rustja, trgovec, v Skriljah gedna Francka Bajehšt. 86. v Vrtovinu g. Henrik Černelj, trgovec, na Vrabčah g. Ivan Jelerič, v Kazljah g. Franec Mozetič. V Srednjem ima polo g. župnik Al. Makuc, v Stržišču g. župnik Ivan Seljak, v Devinu g. župnik Anton Grbec, v Deberdbu g. župnik Bressan, v Gabrovici pri Komnu g. župnik Franc Klobčič, v Koprivi g. župnik dr. Anton Pečar, v Mirniku g. župnik Franc Klanjšček, v Ovčji vasi, na Ukrah in Zebnicih g. župnik Anton Cesornja, v Ločniku g. dekan P. Mozzettig. Za pet lir, ki jih plačajo udje poverjeniku, dobijo jeseni krasen kodelar, ki bo podoben Mohorjevim kodelarjem izpred vojne, dobe domačo povest, daljši roman ter knjigo z gospodarsko vsebino. Kdo želi dobiti vrhunega mlitivenika po izredno nizki ceni, naj to pove poverjeniku.

France Stelc: Gris zgodovine umetnosti pri Slovencih. — To delo, ki ga je Nova založba v Ljubljani ravnokar izdala, je slovenska javnost že dolgo potrebovala. V njem opisuje dr. Stelc razvoj umetnosti (stavbarstva, kiparstva in slikarstva) na Slovenskem od najstarejših časov do današnjega dne. Pisatelj je dobro razumeil potrebe modernega čitatelja, ko se je odločil, da ne poda zgolj statistike umetnostnega dela na Slovenskem, marveč da opisuje našega umetnostnega ustvarjanja v temi zvezci z ostalimi kulturnimi dogodki doma in v tujini, ki so sosedile v našem duševnem življenju. A čeprav je bil glavni namen knjige, da zariše jasno črto umetnostnega razvoja med Slovenci, je pisatelj vendar navel najvažnejše umetnostne spomenike in najbolj odločilne umetniške osebnosti, tako da delo dejanski predstavlja prvo slovensko umetnostno zgodovino. Besedo knjige pojasnjuje velika množica slik.

GOSPODARSTVO.

Kako naj pride mali kmet do večjih dohodkov?

Glavna skrb vsakega kmeta je, da mu daje zemlja, ki jo obdeluje, kolikor mogoče veliko koristi, in sicer ne samo na polju, ampak tudi v vseh panogah, ki so tesno združene s kmetijstvom.

Pri nas spada velika večina kmetij med takozvane male kmetije. Naše "male kmete" pa slišimo pogosto govoriti tako:

"Kaj bom delal in se mučil? Z vsemi svojim delom ne spravim niti toliko živila skupaj, kolikor ga rabim za celo leto, niti ne morem rediti toliko živine, kakor bi jo rad. Ja, drugače bi se vedala bilo, ko bi imel dovolj zemlje! Oni, ki imajo grunte, lahko delajo, ti imajo vsega dovolj, ampak kaj hočešmo mi, ki smo revni! Revez ostane revez in ne pride naprej".

Takega govorjenja lahko slišite, kjer in kolikor ga hočete. To govorjenje pa ni pravilno.

Skušnje nam kažejo, da sa da prav dobro "spritni naprej" in dobro shajati tudi na mali kmetiji, če zna človek iz zemlje potegniti vse, kar zemlja daje. In zemlja daje veliko.

Velika kmetija je pripravna za tako zvanlo "ekstensivno" delo. Te se pravi: Za delo "na široko". Na veliki kmetiji se ne pazi na vsak košček zemlje, ker tam se prideluje v masah. *Mala kmetija pa redi človeka te z intenzivnim, to je s podrobnim delom.* Na mali kmetiji je treba izkoristiti vsako pred zemlje, uporabiti je treba vsako sredstvo, da zemlja vedno več nese in to se na taki kmetiji ravno zato lahko zgodi, ker je majhna.

Le poglejte vrtinarje v gorški okolici. Nekateri imajo naravnost smešno majhne vrtičke, ampak vedno "ekstensivno" na njih. Kopljajo, gnijajo, zaščivajo, sadijo in zato tudi žanjejo po trirkrat na leto z vsake grede! Majhna, skrbno obdelana prestop zateže več ne glede velika, a površno obdelana nujiva. Zumaj na deželi seveda se pridelovanje zelenjavne ne izplačuje tako kot v mestni okolici. Na deželi zadeže zelenjava le za domačo porabo, kar je pa tudi nekaj. Pač pa se izplača na realnih kmetijah, gejtev takozvanimi malih živali, kakor so domači zajec, perotnina, tu in tam pa tudi ovee in koze, kjer je dana možnost za to.

Domači zajeci se pri nas po navadi otroška igrače. Otreoci imajo te živali navadno v hlevu, kjer skačejo med živino sem in tja. Kadars je pa lepo popoldne in se paglavci doigraščijo, gredo v hlev, vloge zajet in se igrajo z njegovimi doigimi ušesi. To igraščkanje traja tako dolgo, dokler živina zajec ne pohodi ali pa dokler ed zarod ne pogine. Tako je pri nas.

V drugih, zelo naprednih deželah pa je reja domačih zajetov silno plodenega manoga kmetijstva, n. pr. na Francoskem, v Belgiji, v Nemčiji in na Angleškem. Belgiji prodajajo vsa ko leto na Angleško milijone domačih zajetov in dobesedno zanje lep denar.

Kdo hoče domača zajet rediti umno in pametno in s koristjo, jih ne sme rediti pod jaslini, ampak mora nopraviti primerni kletke. Iz starih desk se napravijo približno 1 m dolgi, 70 cm široki in okoli pol metra visoki zabeji. Sprednja steno nopravimo iz zice (drata). Take "zabeje" ali kletke lahko postavimo drugega vrh druge, ga kolikor je pac živali. Kletke nastavljemo z odpadki od sena, ki jih je dovolj v vsakem hlevu. V vsake tukaj kletke denemo po eno samico, samica pa posebej v svojo kletko. S tem omogočimo natančno kontrolo, da se sameci in samice ne parijo "v krič", kar je navadno vzrok, da celo reja propade.

Samicam je treba nastlati v enem kotonu precej visok kup sena, da si nopravijo svoja gnezda. Skrbeti moramo tudi, da se voda (sealnica) kam odtekna, da je kletka vedno suha. Snženje kletk je zelo vazna stvar. Na odtok vode je treba paziti posebno takrat, če imamo postavljene kletke drugo vrh druge. Mladičev pustimo pri materi po 4-5 tednov, potem jih damo "umehko" hrano, ko pa dorastejo, pridejo v svoje kletke, seveda ločeno samei posebej, samice posebej, ker je vedno treba paziti na to, da se ne plodi sorodstvo medseboj. Za mlade samice enega rodu je treba dobiti zaunjenja večno lahko brez stroškov.

Paziti pa je treba na to, kaj hočemo od živali imeti, ali kožuhovino ali meso. Kdor jih hoče rediti "na meso", mora izbrati primereno pasmo. Zato hvalijo belgijsko pasmo. Belgijski domači zajec postane lahko do 8 kilogramov. Kdor pa hoče kožuhovino, mora dobiti zopet za ta namen primerne živali. Krznanji radi kupujejo kožo od "srebrno-belih" zajcev, je pa tudi pasmo, ki ima zelo rjavlo dlako s črnimi progami.

Reja domačih zajev se izplača zlasti za male kmetije. Tam je časa dovolj za oskrbovanje kletk, stroški so zelo majhni, ker je žival skromna in z vsemi mogočimi olupki in s travo in s senom zadovoljna in plodi se tudi tako hitro, da so nabavni stroški kmalu pokriti. Cena pa odgovarja jasniški splošni draginji in torej getevo ni prenizka.

Meso domačih zajev je jako okusno. Na Francoskem in v Belgiji ga dobite dnevno skoro v vsaki gostilni, a tudi premožni ljudje zajeje meso zelo cenijo. Pripravili pa se da na mnogo načinov. Pri nas obstaja sicer proti zajejemu mesu gotovi predsdokki, toda draginja govedine in teletine bo bržkone tudi naš "mestni" okus pravila do uživanja zajejega mesa, in še veseli homo, če ga bo kaj.

Če bi se umna reja domačih zajev da pri nas vpljeti, bi lahko nesla vse deželi, kako znatne dobičke. Gotovo se pa izplača ta stvar zlasti za male kmetije.

LISTNICA UREDNISTVA.

Stržišče. Preveč osebno. V domačem prepire se ne moremo spuščati.

Prapetno-Pecine. Radi besede "Stati" smo dobili več dopisev. Ker nam že itak primanjkuje prostora in se ne moremo spuščati v malenkostne krajne razprtije, zato ne priobčimo nobenega. Uverjeni smo, da se bo stvar domača najlepše poravnala. To načelo velja tudi za pečanska dekleta. Prosimo pa, da nam čim živahnejše poročate o raznih drugih domačih novosti.

DAROVI.

Za Stac. stratišče. Namesto venca na grob pok. župnika Miroslava Rodiča darujemo gorševremenska dekleta sveto 58 Lir. Bog povrni!

POSOJILNICA V BILJAH

vabi na svoj redni občeni zbor, ki se bo vršil v nedeljo dne 1. junija ob 4 urah popoldne v prostorih Konsumnega društva.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računov.
4. Volitve.
5. Slučajnosti.

Ako ob določeni uri zbor ne bo sklepven se bo vršil 1 uro pozneje občini zbor ob vsaki udeležbi.

Odbor.

Podpisana naznanjata slav. občinstva, da sta otvorila dne 12. t. m. v ulici Garibaldi št. 20 (prej via Teatro) 1 nadstropje.

PRAVNO PISARNO

v administrativnih, nespornih, izvršilnih zadevah in onih tiščih se vojnih škod in posredovanja dobave posojil.

Vinko Čuk, bivši ravnatelj zemlj. knjige v Gorici.

Anton Trampuž, bivši sodni uradnik pri ekrožni sodniji.

HISA z dvoriščem in hlevom ob cesti sredi vasi se proda ali odda v najem. V hiši je gostilna in štavnica. Naslov pove upravljanju.

Na prodaj so posestva v Sloveniji. Mnogo najrazličnejših malih, srednjih in velikih kmetijskih in gozdnih posestev, gostiln, trgovin, žag, mlinov, hotelov, vil. stanovanjskih hiš, grajsčin itd. ima na prodaj po zelo ugodnih cenah: Restavtrija pisarna Arzenšek e Comp. Celje Kralja Petra ul. 22.

NA PRODAJ je hiša na krizišu prometnih cest, v kateri je sedaj gostilna. Leži uro hoda iz Gorice ob glavnih cest. Pripravna za gospodarstvo, trgovino ali tudi drugo obrat. Naslov pove upravljanju.

Cement iz Čedadu
po 17 lir kvintal
pri
Benečančku v Kobarišu

MAŠ ZOBOZDRAVMIK

doktor Lojz Kraigher

specialist za bolezni v ustih in na zobe, sprejema za vsa zobozdravniška in zobotehniška opravila :: v Gorici, na Travniku št. 26 ::

Prodajalne „Čevljarske zadruge v Mirnu“

Gorica, Corso Verdi 32. Trst, Via dei Rettori 1, ter komisijnske zaloge po celi Julijski Benečiji so založene z „Adria - Sandali“

letošnjega izboljšanega izdelka.

ERNIA ozdravljenja z najnovejšim pasom BROOCK. Mirodilnica in dišavarnica E. Grapulin-Gorica naspr. ljudskemu vrtu, Corso Verdi 27.

POZORI

na dobro znano domačo tvrdko

ANDREJ MAVRIČ

Via Carducci 8 — GORICA — Via Carducci 8,

Ima v salogi raznovrstno močno in žensko sukno, platno, perkal, zefira, kator tudi veliko množino češkega blaga. - domače in češko perje, volno, žimo, travo, bombaž, vzmeti in izgotovljene štramace. - Lastna krojačnica, katera sprejema vsako narodilo in izvršuje točno in po smernih cenah.

Za obilen obisk se najtopleje priporoča cenz. občinstvu ANDREJ MAVRIČ.

NA DROBNO!

NA DEBELO!

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi »Trgovski Dom«

Telefon št. 50 — Brzjavni naslov: Ljubljanska banka.

Delniška glavnica

in rezerve:

Din. 50.000.000

CENTRALA: LJUBLJANA

Reserva SHS

Din.

10.000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Crnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja.

Izvršuje vse v bančno stroku spadajoče posle najkulantnejše.